

Der bør være rum for unge hjemløse i København

INFORMATION
12. SEPTEMBER 07

På en tilfældig dag er der i Danmark omkring 1.200 personer i alle aldre, der udover at have en psykisk lidelse også er hjemløse. 700 af dem modtager ikke behandling

GADERUMMET
af Preben Brandt

Københavns kommune har besluttet at udskifte ledelsen i Gaderummet. En lille selvejende organisation, der finansieres med puljemidler via kommunen. Stedet giver tag over hovedet til unge, der er hjemløse.

Der er noget galt i huset på det holdnings- og indholdsmæssige plan, siges det og

meldingerne er klare og entydige. Politikere, embedsmænd, pædagoger og psykiatere har alle udtalt sig med bekymring om stedet.

Måske har de alle ret - og alligevel: måske ikke.

Og jo, når man kommer i Gaderummet, som jeg gør ind imellem, ser man, at meget foregår anderledes og ikke altid efter vedtagne normer. Der er anderledes dér. Det er et gaderum, man befinder sig i. Nogle af de dumme ting, disse udsatte unge gør andre steder, gør de også her, det kan også jeg godt se. Men de er her og har et sted hvor de bliver mødt af andre og hvor der trods ligheden med gaden er nogle muligheder og nogle kontakter, en anden form for rummelighed

og en omsorg, som de ellers ville være foruden.

Jeg har godt kunne lugte, at der er nogle, der ryger hash i Gaderummet og mange flere, der ryger almindelige cigaretter. Det er henholdsvis hverken lovligt eller sundt. Men en hærskere af andre gør det samme, derhjemme eller på gaden. Det kan også være sandt, at nogle af dem, der bruger Gaderummet, har en sindslidelse uden at være i behandling med psykofarmaka. Men dem er der også en del af uden for Gaderummet.

På en tilfældig dag er der i Danmark omkring 1200 personer i alle aldre, der udover at have en psykisk lidelse også er hjemløse. 700 af dem modtager ikke behandling.

Blandt landets 18-29 årige er 300 personer hjemløse, psykisk syge, og knap 200 af dem er uden kontakt med behandlingssystemet. Omkring en trediedel af dem er hjemmehørende i København.

Føler sig magtesløs

Så når psykiatere bekymrer sig om, at nogle få af Gaderummets brugere ikke får den psykiatriske behandling, de har brug for - og som der kan anføres grunde til, at de helst skal have, men dog ingen lov, der siger, at de skal have - kan man undre sig over hvordan det kan være, at man lige er så optaget af de få i Gaderummet og ikke synderlig interesseret i de mange flere andre steder.

Fra mit mangeårige arbejde med psykisk syge hjemløse ved jeg, at netop disse personer ofte giver anledning til megen diskussion i botilbudene for hjemløse, fordi man føler sig magtesløs over for dem. De er blandt dem, der oftest oplever at blive afvist i herberger og i psykiatrien. Ikke mindst de af dem, der også har et misbrug.

Men Gaderummet er ikke kun for sindslidende, det er for alle og det bruges af mange unge, som, set med mine øjne har det tilfældes, at de ikke for tiden kan forlige sig med de mere traditionelle og strukturerede hjælpetilbud, og som lægger mere vægt på bruge fællesskabet og deres egne stærke sider, til at få mere hold på tilværelsen.

Man bør i en storby være parat til at rumme mange og forskellige tilbud, hvad man jo også har været i forhold til Gaderummet gennem nogle år.

Derfor er jeg ikke så sikker på, at man gør det rigtige og derfor vil jeg råde til, at man gør sig meget klart hvad man kan miste ved den ændring, man er i gang med at iværksætte.

Preben Brandt er psykiater, dr.med. og grundlægger af projekt UDENFOR